

jeg den Gang gjorde. Nu have vi jo faaet at vide, at Finansministerens Udtalelser ikke gik videre og ikke skulde gaa videre, end at han forbeholdt sig sin Ret til at lade Skattelovforslagene falde og forbeholdt Landstinget Ret til at lade dem strande, henset til, at dette Ting forkastede Brændevinsskatten, men han har ikke sagt, at han vilde selv lade dem falde, og han har altsaa derigennem heller ikke sagt, at han vilde indvirke paa Landstinget for at faa det til det. Da Stillingen nu er en saadan, og da hertil kommer, at den meget ærede Ordførers Udtalelser saavel ved Brændevinssagens Forhandling som i Dag ere af den Beskaffenhed, at det forekommer mig, at man maa ønske, at Sagen kan gaa videre, og at alle tre Skattelove kunne komme i Fælesudvalg, følger heraf jo, at jeg for mit Vedkommende vil stemme for dette Lovforslags Vedtagelse og Oversendelse til Landstinget, et Lovforslag, som jeg, hvis det var det endelige, der laa for, ganske sikkert vilde stemme imod.

Jeg har den Forestilling, at det er af ganske overordentlig Betydning for os her i Landet, for alt, hvad man kalder de bevarende Elementer i Folket, det være sig ligeegyldigt, om de staa paa Venstres eller Højres Side, at de 2 Hovedinteresser, som ganske naturlig kunne komme paa forskellige Maader i Modstrid med hinanden, nemlig By- og Landbointeresserne, kunde, saa vidt muligt er, forsones, kunde gennem de Lovforslag, der nu ligge for, komme i alt Fald til Ro lige over for hinanden i en rimelig Fremtid. Men hertil hører jo ikke saa ganske lidt, thi endnu staar man meget langt fra hinanden. Jeg vil sige, som jeg ogsaa forleden Dag udtalte, at Byernes Repræsentanter have i det hele og store erklæret sig villige til at paatage sig de Byrder, der fremkomme gennem, at Skatteoverførelsesloven og Indkomst- og Formueskatteloven blev gennemførte, altsaa den direkte Skattereform, og jeg har heller ingen Tvivl om, at man maaske med nogen større Betænkelighed og henset til Statskassens Interesser, ikke just til sine egne, ogsaa vilde, naar Sagen for Alvor kommer til at ligge for, gaa med til en rimelig Afløsning af Tienden her i Landet. Men ved alle disse Love vil man lettelig se, at Byerne og deres Interesser — ja Bykommunerne faa naturligvis gennem Skatteoverførelsesloven visse Indtægter, som kunne have nogen Betydning for dem — men i alt Fald Byerhvervene faa gennem

disse Love ingen Ting, hvorimod Landboerhvervet faar ikke saa lidt. Det vil derfor synes naturligt og rimeligt, at man fra Byernes Side maa sige, som jeg ogsaa tillod mig forleden Dag at fremføre her i dette høje Ting, at det økonomiske Grundlag for Byerhvervets Vedkommende, som for en meget væsentlig Del er Beskyttelsen, ikke maa forrykkes i en saadan Grad, at visse Industrigræne ikke kunne bestaa længere eller dog saaledes, at de ikke paa Spørgsmaalet om Beskyttelse eller ikke kunne fortsætte den Udvikling, som de nu have været inde paa i den sidste Menneskealder. Den Fordring, der i saa Henseende stilles fra Byernes og deres Repræsentanters Side, er, forekommer det mig, ikke alene billig, men retfærdig.

Jeg skal ikke nu komme langt ind paa Spørgsmaalet om Beskyttelse eller Ikke-Beskyttelse. Jeg havde Lejlighed til ganske kort, og idet jeg i det væsentlige kunde henholde mig til, hvad det ærede Medlem for Køge (Alberti) havde udtalt under Brændevinssagens Behandling, at fremføre, at jeg hverken troede, at den store, almindelige Befolkning, Konsumenterne, opnaaede saa store Goder, som man fra frihandelsvenlig Side bilder sig ind, ej heller kunde indse, at man ved mange af de Beskyttelsesnedsættelser, der blev foretagne, virkelig opnaaede endogsaa noget som helst for dem, og at dette særlig gjaldt, naar man nedsatte Beskyttelsen, hvor den ikke fuldt ud udnyttedes. Saavel det ærede Medlem for Slagelse (Køedt) som det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds (Neergaard) yttrede sig om denne Sag derhen, som om de ikke troede, at det fra min og andres Side, der udtalte sig i modsat Retning, virkelig var ærlig ment, hvad vi sagde. Men da det ærede Medlem for Slagelse jo tror, at han, naar Talen er om Told, er i Stand til at se, hvad man egentlig mener, vil det ærede Medlem maaske kunne se, at jeg er meget uvidende, ikke har tilstrækkelig Klogskab paa dette Omraade, men han vil ogsaa kunne se, at det, jeg i saa Henseende siger, virkelig er min Mening. Jeg kan ikke forstaa, hvorledes det skal gaa til, at i Tilfælde af, at Beskyttelsen nedsættes f. Eks. med 25 pCt., naar den udnyttes med kun 50 pCt., den da kan komme Konsumenterne til gode. Men det er maaske min Fejl, jeg kan jo lade mig bedre oplyse, dertil er jeg villig, men jeg kan ikke indse det.

Men saa er der endnu et Punkt, som jeg her vil tillade mig at udtale over for et Ting, som i det væsentlige er sammen-